

บทที่ 8 การลงทุน

ข้อ 90

ขอบเขตและความครอบคลุม

1. บทนี้จะใช้บังคับกับมาตรการโดยภาคีที่เกี่ยวข้องกับ
 - (เอ) ผู้ลงทุนของภาคีอีกฝ่าย
 - (บี) การลงทุนของผู้ลงทุนของภาคีอีกฝ่ายในพื้นที่ของภาคีฝ่ายแรก และ
 - (ซี) การลงทุนทั้งหมดในพื้นที่ของภาคีฝ่ายแรก ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อ 111
 2. ไม่มีสิ่งใดในบทนี้จะกำหนดพันธกรณีใดๆ แก่ภาคีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเกี่ยวกับมาตรการตามกฎหมายและข้อบังคับเรื่องการเข้าเมือง
 3. บทนี้จะไม่ใช่บังคับกับมาตรการโดยภาคีที่เกี่ยวข้องกับผู้ลงทุนของภาคีอีกฝ่ายและการลงทุนของผู้ลงทุนดังกล่าวในสาขาบริการ
 4. โดยไม่คำนึงถึงวรรค 3 ข้างต้น
 - (เอ) ข้อ 94 ข้อ 95 ข้อ 96 ข้อ 100 ข้อ 102 ข้อ 103 ข้อ 105 ข้อ 106 ข้อ 107 ข้อ 109 ข้อ 110 ข้อ 111 และ ข้อ 112 จะใช้บังคับกับมาตรการโดยภาคีที่เกี่ยวข้องกับผู้ลงทุนของภาคีอีกฝ่ายและการลงทุนของผู้ลงทุนดังกล่าวในสาขาบริการที่นอกเหนือจากสาขาบริการการเงิน ในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดการ การดำเนินการ การปฏิบัติการ การคงไว้ การใช้ การได้รับประโยชน์ และการขายหรือการจำหน่ายจ่ายโอนอื่นๆ ซึ่งการลงทุนและ
 - (บี) ข้อ 94 ข้อ 102 ข้อ 103 ข้อ 105 ข้อ 109 และข้อ 112 จะใช้บังคับกับมาตรการโดยภาคีที่เกี่ยวข้องกับผู้ลงทุนของภาคีอีกฝ่ายและการลงทุนของผู้ลงทุนดังกล่าว ในสาขาบริการการเงิน ในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดการ การดำเนินการ การปฏิบัติการ การคงไว้ การใช้ การได้รับประโยชน์ และการขายหรือการจำหน่ายจ่ายโอนอื่นๆ ซึ่งการลงทุน
- หมายเหตุ 1 เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุวรรค (บี) ข้างต้น ค่าชดเชยภายใต้ข้อ 102 หากมี จะต้องไม่มากกว่ามูลค่าสินทรัพย์สุทธิที่คำนวณจากส่วนต่างระหว่างมูลค่าของสินทรัพย์และมูลค่าของหนี้สินซึ่งรวมถึงหนี้สินที่อาจเกิดขึ้นของวิสาหกิจที่ให้บริการการเงินที่ได้รับผลกระทบ
- หมายเหตุ 2 ภายในคำนิยามของการลงทุนภายใต้บทนี้ การลงทุนที่กล่าวถึงในอนุวรรค (บี) ข้างต้นจะจำกัดอยู่เพียงส่วนได้เสียในหุ้น กำไรที่นำมาลงทุนต่อ และหนี้ถาวร (ซึ่งเป็นทุนเงินกู้)
5. ข้อ 93 และข้อ 96 จะไม่ใช่บังคับกับมาตรการใดๆ ที่ครอบคลุมโดยข้อยกเว้นของ หรือข้อผ่อนผันจากพันธกรณีภายใต้ข้อ 3 หรือข้อ 4 ของความตกลงว่าด้วยทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้าในภาคผนวก 1 ซี ของความตกลงฉบับลิว ที โอ ตามที่อาจแก้ไขเพิ่มเติม (ซึ่งต่อไปในความตกลงฉบับนี้จะเรียกว่า “ความตกลงทริปส์”) ตามที่ได้กำหนดไว้เป็นการเฉพาะในข้อเหล่านั้นและในข้อ 5 ของความตกลงทริปส์

6. บทนี้จะไม่ใช้บังคับกับกฎหมาย ข้อบังคับ หรือกระบวนการ และทางปฏิบัติที่ใช้ควบคุมการจัดซื้อจัดจ้างโดยหน่วยงานของรัฐเกี่ยวกับสินค้าและบริการที่จัดซื้อเพื่อความประสงค์ของราชการ และไม่ใช้เพื่อความมุ่งหมายในการขายปลีกเชิงพาณิชย์ หรือเพื่อความมุ่งหมายที่จะใช้ในการผลิตสินค้าหรือการให้บริการเพื่อการขายเชิงพาณิชย์

ข้อ 91

คำนิยาม

เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทนี้

- (เอ) คำว่า “พื้นที่” หมายถึง ในส่วนที่เกี่ยวกับภาคี
- (หนึ่ง) ดินแดนของภาคีนั้น รวมถึงทะเลอาณาเขต และ
- (สอง) เขตเศรษฐกิจจำเพาะและไหล่ทวีปส่วนที่ซึ่งภาคีนั้นใช้สิทธิอธิปไตยหรือเขตอำนาจตามกฎหมายระหว่างประเทศ
- (บี) คำว่า “สินเชื่อผู้ซื้อ” หมายถึง จำนวนเงินที่กำหนดไว้แน่นอนของสินเชื่อภายใต้สัญญากู้ยืมเงินระหว่างผู้ลงทุนกับผู้ซื้อหรือผู้รับบริการ ซึ่งภายใต้สัญญานั้นผู้ลงทุนของภาคีออกเงินกู้โดยตรงแก่ผู้ซื้อสินค้านำเข้าหรือผู้รับบริการที่นอกเหนือจากบริการการเงินในพื้นที่ของภาคีอีกฝ่ายเพื่อความมุ่งประสงค์อย่างเฉพาะเจาะจงที่จะทำให้ผู้ซื้อหรือผู้บริโภครายหนึ่งสามารถชำระเงินแก่ผู้ขายสินค้าหรือผู้ให้บริการในพื้นที่ของภาคีฝ่ายแรก ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสัญญาซื้อขายสินค้าหรือบริการระหว่างผู้ขายหรือผู้ให้บริการกับผู้ซื้อหรือผู้รับบริการ แต่ไม่รวมถึงสินเชื่อที่ชำระคืนภายใน 3 ปีนับจากวันเริ่มต้นของสัญญากู้ยืมเงิน
- (ซี) คำว่า “วิสาหกิจการลงทุนทางตรง” หมายถึง
- (หนึ่ง) วิสาหกิจในพื้นที่ของภาคีที่ผู้ลงทุนของภาคีอีกฝ่ายเป็นเจ้าของทุนโดยตรงอย่างน้อยร้อยละ 10 ของส่วนได้เสียในหุ้นโดยรวมในวิสาหกิจนั้น หรือ
- (สอง) วิสาหกิจในพื้นที่ของภาคีที่ผู้ลงทุนของภาคีอีกฝ่ายเป็นเจ้าของส่วนได้เสียในหุ้น ไม่ว่าจะทั้งโดยตรงและโดยอ้อม หรือโดยอ้อม โดยที่อย่างน้อยร้อยละ 10 ของส่วนได้เสียในหุ้นทั้งหมดของวิสาหกิจนั้นถือได้ว่าเป็นของผู้ลงทุนดังกล่าว
- (ดี) คำว่า “ผู้ลงทุนทางตรง” หมายถึง
- (หนึ่ง) ผู้ลงทุนของภาคีที่เป็นเจ้าของโดยตรงอย่างน้อยร้อยละ 10 ของส่วนได้เสียในหุ้นทั้งหมดในวิสาหกิจในพื้นที่ของภาคีอีกฝ่าย หรือ
- (สอง) ผู้ลงทุนของภาคีซึ่งเป็นเจ้าของส่วนได้เสียในหุ้นในวิสาหกิจในพื้นที่ของภาคีอีกฝ่าย ไม่ว่าจะทั้งโดยตรงและโดยอ้อม หรือโดยอ้อม โดยที่อย่างน้อยร้อยละ 10 ของส่วนได้เสียในหุ้นทั้งหมดของวิสาหกิจนั้นถือได้ว่าเป็นของผู้ลงทุนดังกล่าว

หมายเหตุ เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุวรรค (ซี) และอนุวรรค (ดี) ข้างต้น “เป็นเจ้าของโดยอ้อม” หมายถึง การเป็นเจ้าของส่วนได้เสียในหุ้นในวิสาหกิจโดยผู้ลงทุนผ่านวิสาหกิจหนึ่งแห่งหรือมากกว่าเป็นทอดๆ โดยวิสาหกิจแต่ละแห่งเป็นเจ้าของโดยตรงอย่างน้อยร้อยละ 10 ของส่วน

ได้เสียในหุ้นทั้งหมดของวิสาหกิจลำดับถัดไป การเป็นเจ้าของโดยผู้ลงทุนดังกล่าวจะต้องอยู่บนพื้นฐานของระดับของส่วนได้เสียในหุ้นของผู้ลงทุนในวิสาหกิจดังกล่าว ระดับของส่วนได้เสียในหุ้นในวิสาหกิจแต่ละแห่งจะต้องเพียงพอที่จะให้ความมั่นใจที่จะถือได้ว่าอย่างน้อยร้อยละ 10 ของส่วนได้เสียในหุ้นทั้งหมดของวิสาหกิจนั้นเป็นผู้ลงทุนนั้น

(อี) คำว่า “วิสาหกิจของภาคีอีกฝ่าย” หมายถึง บุคคลหรือองค์กรตามกฎหมายใดๆ ที่ก่อตั้งหรือจัดตั้งขึ้นโดยชอบภายใต้กฎหมายที่ใช้บังคับของภาคีอีกฝ่าย ไม่ว่าเพื่อจะแสวงหากำไรหรือเพื่อการอื่น และไม่ว่าเป็นเจ้าของหรือควบคุมโดยเอกชน หรือเป็นเจ้าของหรือควบคุมโดยรัฐบาล ซึ่งรวมถึงบรรษัท ทรัสต์ ห้างหุ้นส่วน การร่วมทุน การเป็นเจ้าของแต่เพียงผู้เดียว สมาคม องค์กร บริษัทหรือสาขาใดๆ

(เอฟ) วิสาหกิจ

(หนึ่ง) “เป็นเจ้าของ” โดยบุคคลของภาคีหรือประเทศที่ไม่ใช่คู่ภาคี หากมากกว่าร้อยละ 50 ของส่วนได้เสียในหุ้นในวิสาหกิจนั้นเป็นเจ้าของอย่างมีสิทธิได้รับประโยชน์โดยบุคคลดังกล่าว

(สอง) “ถูกควบคุม” โดยบุคคลของภาคีหรือประเทศที่ไม่ใช่คู่ภาคี หากบุคคลดังกล่าวมีอำนาจในการเสนอชื่อกรรมการบริหารในจำนวนที่เป็นเสียงข้างมากหรือมีฉะนั้นก็เป็นผู้มีอำนาจโดยถูกต้องตามกฎหมายในการกำกับหรือกระทำของวิสาหกิจนั้น

(จี) คำว่า “บริการการเงิน” จะมีความหมายเดียวกับในอนุวรรค 5 (เอ) ของภาคผนวกว่าด้วยบริการการเงินของแกตส์

(เอช) คำว่า “สกุลเงินตราที่ใช้ได้โดยเสรี” หมายถึง สกุลเงินตราที่ใช้ได้โดยเสรีตามที่กำหนดโดยกองทุนการเงินระหว่างประเทศภายใต้ขอบเขตของความตกลงของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ ตามที่อาจแก้ไขเพิ่มเติม

(ไอ) คำว่า “กิจกรรมการลงทุน” หมายถึง การจัดตั้ง การได้มา การขยาย การจัดการ การดำเนินการ การปฏิบัติการ การคงไว้ การใช้ การได้รับประโยชน์ และการขายหรือการจำหน่ายจ่ายโอนอื่นๆ ของการลงทุน

หมายเหตุ ในส่วนที่เกี่ยวกับข้อ 111 คำว่า “กิจกรรมการลงทุน” รวมถึงกิจกรรมโดยผู้ลงทุนของประเทศที่ไม่ใช่คู่ภาคี โดยในกรณีดังกล่าว คำว่า “การลงทุน” รวมถึงการลงทุนที่เป็นเจ้าของโดยผู้ลงทุนของประเทศที่ไม่ใช่คู่ภาคีเช่นกัน

(เจ) คำว่า “การลงทุน” หมายถึง

(หนึ่ง) สินทรัพย์ต่อไปนี้เป็นเจ้าของโดยผู้ลงทุนทางตรง

(เอเอ) หุ้นส่วน หุ้น หรือการเป็นเจ้าของส่วนได้เสียในหุ้นในรูปแบบอื่นในวิสาหกิจการลงทุนทางตรง รวมถึงสิทธิที่เกิดจากสินทรัพย์เหล่านั้น

(บีบี) กำไรที่นำมาลงทุนต่อในวิสาหกิจการลงทุนทางตรง หรือ

(ซีซี) พันธบัตร หุ้นกู้ ตราสารหนี้อื่นๆ และเงินกู้ระหว่างผู้ลงทุนทางตรงและวิสาหกิจการลงทุนทางตรง รวมถึงสิทธิที่เกิดจากสินทรัพย์เหล่านั้น

- (สอง) สิทธิทรัพย์สินต่อไปนี้ซึ่งเป็นเจ้าของโดยวิสาหกิจการลงทุนทางตรงหรือผู้ลงทุนทางตรง ซึ่งเกิดจากธุรกรรมระหว่างผู้ลงทุนทางตรงและวิสาหกิจการลงทุนทางตรง
- (เอเอ) สิทธิเรียกร้องเงินและสิทธิเรียกร้องการปฏิบัติใดๆ ภายใต้สัญญาที่มีมูลค่าทางการเงิน
- (บีบี) สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาตามที่ได้รับการยอมรับโดยกฎหมายและข้อบังคับของภาคีซึ่งการลงทุนได้กระทำในพื้นที่ของภาคีนั้น
- (ซีซี) สิทธิที่ได้รับตามกฎหมายและข้อบังคับของภาคีซึ่งการลงทุนได้กระทำในพื้นที่ของภาคีนั้น หรือสัญญา ดังเช่น สัมปทาน ใบอนุญาต การจดทะเบียนมอบอำนาจ และการอนุญาต หรือ
- (ดีดี) ทรัพย์สินอื่นใดที่จับต้องได้และจับต้องไม่ได้ ที่เป็นสังหาริมทรัพย์และอสังหาริมทรัพย์ และสิทธิในทรัพย์สินใด ๆ ดังเช่น การเช่า การจำนอง สิทธิยัดหน่วง และการค้ำประกัน หรือ
- (สาม) สิทธิทรัพย์สินต่อไปนี้ซึ่งเป็นเจ้าของโดยตรงโดยผู้ลงทุน
- (เอเอ) สินเชื่อผู้ขายซึ่งมีระยะเวลาครบกำหนดชำระดั้งเดิมอย่างน้อยที่สุด 3 ปี
- (บีบี) สินเชื่อผู้ซื้อซึ่งมีระยะเวลาครบกำหนดชำระดั้งเดิมอย่างน้อยที่สุด 3 ปี
- (ซีซี) เงินกู้โครงการซึ่งมีระยะเวลาครบกำหนดดั้งเดิมอย่างน้อยที่สุด 5 ปี หรือ
- (ดีดี) สิทธิภายใต้สัญญาเทิร์นคีย์

หมายเหตุ 1 คำว่า “การลงทุน” รวมถึง จำนวนเงินที่ได้จากการลงทุน โดยเฉพาะ กำไร กำไรส่วนทุน เงินปันผล ค่าสิทธิ ดอกเบี้ย ค่าธรรมเนียม และรายได้ประจำอื่นๆ การเปลี่ยนแปลงรูปแบบที่สิทธิผู้ถูกนำไปลงทุน จะไม่กระทบต่อลักษณะของสินทรัพย์นั้นในฐานะที่เป็นการลงทุน

หมายเหตุ 2 ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอนุวรรค 1 (ซี) ของข้อ 90 คำว่า “การลงทุน” รวมถึง การลงทุนที่เป็นเจ้าของโดยผู้ลงทุนของประเทศที่ไม่ใช่คู่ภาคีเช่นกัน

- (เค) คำว่า “ผู้ลงทุนของภาคีอีกฝ่าย” หมายถึง คนชาติหรือวิสาหกิจที่กำลังทำ หรือได้ทำ การลงทุนในพื้นที่ของภาคี และเป็นคนชาติหรือวิสาหกิจของภาคีอีกฝ่าย ยกเว้นสาขาของวิสาหกิจของประเทศที่ไม่ใช่คู่ภาคีที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ของภาคีอีกฝ่าย
- (แอล) คำว่า “มาตรการ” หมายถึง มาตรการโดยภาคีใดๆ ไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบของกฎหมาย ข้อบังคับ กฎ ระเบียบ การตัดสิน การกระทำทางปกครอง หรือรูปแบบอื่นใด
- (เอ็ม) คำว่า “มาตรการโดยภาคี” หมายถึง มาตรการที่ภาคีรับเอา หรือคงไว้ โดยรัฐบาลกลางหรือท้องถิ่นและหน่วยงานผู้มีอำนาจส่วนกลางหรือท้องถิ่น
- (เอ็น) คำว่า “คนชาติของภาคีอีกฝ่าย” หมายถึง บุคคลธรรมดาที่มีสัญชาติของภาคีอีกฝ่าย โดยเป็นไปตามกฎหมายและข้อบังคับที่ใช้บังคับของภาคีอีกฝ่ายนั้น
- (โอ) คำว่า “บุคคล” หมายถึง บุคคลธรรมดาหรือวิสาหกิจ

(พี) คำว่า “เงินกู้โครงการ” หมายถึง เงินกู้ภายใต้สัญญากู้ยืมเงินที่ผู้ลงทุนของภาคีให้เงินกู้ที่กำหนดจำนวนไว้แน่นอนแก่วิสาทักที่จัดตั้งขึ้นในพื้นที่ของภาคีอีกฝ่ายเพื่อความมุ่งประสงค์เฉพาะที่จะทำให้วิสาหกิจสามารถดำเนินโครงการที่เฉพาะเจาะจงได้ ในกรณีที่ดินทรัพย์ของโครงการถูกใช้เป็นหลักประกันการชำระหนี้ แต่ไม่รวมถึงเงินกู้ที่จ่ายคืนภายใน 5 ปีนับจากวันเริ่มต้นของสัญญากู้ยืมเงิน

หมายเหตุ โครงการที่กล่าวถึงในอนุวรรค (พี) ข้างต้นจะต้องมีการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ และไม่ใช่ว่าเพียงการทำธุรกรรมการเงินแต่อย่างเดียว

(คิว) คำว่า “กำไรที่นำมาลงทุนต่อ” หมายถึง หุ้นส่วนของผู้ลงทุนทางตรง ตามสัดส่วนของส่วนได้เสียในหุ้น ในรายได้ที่ไม่ได้แจกจ่ายเป็นเงินปันผลหรือส่งจากวิสาหกิจผู้ลงทุนทางตรงให้ผู้ลงทุนทางตรงของวิสาหกิจนั้น

(อาร์) คำว่า “สินเชื่อผู้ชาย” หมายถึง จำนวนเงินที่กำหนดไว้แน่นอนของสินเชื่อภายใต้สัญญากู้ยืมเงินระหว่างผู้ลงทุนกับผู้ซื้อหรือผู้รับบริการ ซึ่งภายใต้สัญญานั้นผู้ลงทุนที่เป็นผู้ชายสินค้าส่งออกหรือผู้ให้บริการที่นอกเหนือจากบริการการเงินในพื้นที่ของภาคี อนุญาตให้ผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการในพื้นที่ของภาคีอีกฝ่ายเลือกการชำระเงินภายใต้สัญญาขายสินค้าหรือบริการระหว่างผู้ลงทุนกับผู้ซื้อหรือผู้รับบริการ แต่ไม่รวมถึงสินเชื่อที่จ่ายคืนภายใน 3 ปีนับจากวันเริ่มต้นของสัญญากู้ยืมเงิน

(เอส) คำว่า “การโอน” หมายถึง การโอนและการชำระเงินระหว่างประเทศ

ข้อ 92

การปฏิบัติตามบทบัญญัติของบทนี้

ในการปฏิบัติตามพันธกรณีและข้อผูกพันภายใต้บทนี้ ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องใช้มาตรการที่สมเหตุสมผลตามที่มีอยู่แก่ตน เพื่อให้ความมั่นใจว่ารัฐบาลและหน่วยงานผู้มีอำนาจส่วนท้องถิ่นของตนปฏิบัติตามบทบัญญัติของบทนี้ภายในพื้นที่ของตน

ข้อ 93

การประติบัติเยี่ยงคนชาติ

1. ในสาขาที่ระบุไว้ในส่วนที่ 1 ของภาคผนวก 6 และโดยอยู่ภายใต้เงื่อนไขและข้อกำหนดเรื่องคุณสมบัติใดๆ ที่ระบุไว้ในนั้น ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องให้การประติบัติต่อผู้ลงทุนของภาคีอีกฝ่ายและการลงทุนของผู้ลงทุนนั้น ที่เป็นการอนุเคราะห์ไม่ด้อยไปกว่าที่ตนให้แก่ผู้ลงทุนของตนและการลงทุนของผู้ลงทุนนั้น ในสภาวะการณ์ที่คล้ายคลึงกัน ในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดตั้ง การได้มา และการขยายการลงทุนในพื้นที่ของตน

2. โดยอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายและข้อบังคับที่มีอยู่ในวันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องให้การประติบัติต่อผู้ลงทุนของภาคีอีกฝ่ายและการลงทุนของผู้ลงทุนนั้น ที่เป็นการอนุเคราะห์ไม่ด้อยไปกว่าที่ตนให้แก่ผู้ลงทุนของตนและการลงทุนของผู้ลงทุนนั้น ในสภาวะการณ์ที่คล้ายคลึงกัน ในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดการ การดำเนินการ การปฏิบัติการ การคงไว้ การใช้ การได้รับประโยชน์ และการขายหรือการจำหน่ายจ่ายโอนอื่นๆ ซึ่งการลงทุนในพื้นที่ของตน

3. วรรค 2 ข้างต้นจะไม่ใช้บังคับกับมาตรการใดๆ ที่ระบุโดยภาคีในส่วนที่ 2 ของภาคผนวก 6

ข้อ 94

การเข้าถึงศาลยุติธรรม

ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องให้ ในพื้นที่ของตน ซึ่งการประติบัติต่อผู้ลงทุนของภาคีอีกฝ่าย ที่เป็นการอนุเคราะห์ไม่ด้อยไปกว่าการประติบัติที่ตนให้แก่ผู้ลงทุนของตนหรือผู้ลงทุนของประเทศที่ไม่ใช่คู่ภาคี ในสภาวะการณ์ที่คล้ายคลึงกัน ในส่วนที่เกี่ยวกับการเข้าถึงศาลยุติธรรมและองค์คณะและหน่วยงานฝ่ายปกครองในทุกระดับของเขตอำนาจ ทั้งในการเรียกร้องและปกป้องสิทธิของผู้ลงทุนดังกล่าว

ข้อ 95

มาตรฐานการประติบัติขั้นต่ำ

ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องให้การประติบัติต่อการลงทุนของผู้ลงทุนของภาคีอีกฝ่ายโดยเป็นไปตามกฎหมายระหว่างประเทศ รวมถึงการประติบัติที่เป็นธรรมและเท่าเทียม และการให้ความคุ้มครองและความมั่นคงอย่างครบถ้วน

หมายเหตุ ข้อนี้กำหนดมาตรฐานการประติบัติขั้นต่ำต่อคนต่างด้าวตามกฎหมายจารีตประเพณีระหว่างประเทศเป็นมาตรฐานการประติบัติขั้นต่ำที่จะให้แก่การลงทุนของผู้ลงทุนของภาคีอีกฝ่าย หลักของ “การประติบัติที่เป็นธรรมและเท่าเทียม” และ “การให้ความคุ้มครองและความมั่นคงที่ครบถ้วน” ไม่กำหนดให้ต้องมีการประติบัติเพิ่มเติมหรือเกินกว่าที่กำหนดให้ต้องมีโดยมาตรฐานการประติบัติขั้นต่ำแก่คนต่างด้าวตามกฎหมายจารีตประเพณีระหว่างประเทศ และไม่สร้างสิทธิที่มีสาระสำคัญเพิ่มเติม การวินิจฉัยว่าได้มีการฝ่าฝืนบทบัญญัติอื่นของความตกลงฉบับนี้ หรือของความตกลงระหว่างประเทศที่แยกต่างหาก จะไม่เป็นหลักฐานว่าได้มีการฝ่าฝืนข้อนี้

ข้อ 96

การประติบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง

1. หลังจากที่มีความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ หากภาคีเข้าสู่ความตกลงว่าด้วยการลงทุนใดๆ กับประเทศที่ไม่ใช่คู่ภาคี ภาคีนั้นจะต้องพิจารณาคำร้องขอของภาคีอีกฝ่ายสำหรับการบรรจุการประติบัติที่เป็นการอนุเคราะห์ไม่ด้อยไปกว่าการประติบัติที่กำหนดไว้ภายใต้ความตกลงแรกที่กล่าวถึงในความตกลงฉบับนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดตั้ง การได้มา และการขยายการลงทุน
2. ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องให้การประติบัติแก่ผู้ลงทุนของภาคีอีกฝ่ายหรือการลงทุนของผู้ลงทุนนั้น ที่เป็นการอนุเคราะห์ไม่ด้อยไปกว่าที่ตนให้แก่ผู้ลงทุนของประเทศที่ไม่ใช่คู่ภาคีและการลงทุนของผู้ลงทุนนั้น ในสภาวะการณ์ที่คล้ายคลึงกัน ในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดการ การดำเนินการ การปฏิบัติการ การคงไว้ การใช้ การใช้ประโยชน์ และการขายหรือการจำหน่ายจ่ายโอนอื่นๆ ซึ่งการลงทุนในพื้นที่ของตน
3. วรรค 2 ข้างต้นจะต้องไม่ถูกตีความให้กำหนดให้ภาคีต้องขยายแก่ผู้ลงทุนของภาคีอีกฝ่าย ซึ่งสิทธิประโยชน์เกี่ยวกับการประติบัติ นิรุมสิทธิหรือสิทธิพิเศษใดๆ ซึ่งภาคีฝ่ายแรกอาจขยายโดยอาศัยสหภาพศุลกากร เขตการค้าเสรี สหภาพเงินตรา ความตกลงระหว่างประเทศที่คล้ายกันซึ่งนำไปสู่ความเป็นสหภาพหรือเขตการค้าเสรีดังกล่าว หรือรูปแบบอื่นๆ ของความร่วมมือทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาคที่ภาคีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นหรืออาจเป็นภาคี
4. วรรค 2 ข้างต้นจะไม่ใช้บังคับกับมาตรการใดๆ ที่ระบุโดยภาคีในตอนที่ 3 ของภาคผนวก 6

ข้อ 97**ข้อกำหนดให้ปฏิบัติ**

1. ไม่มีสิ่งใดในบทนี้จะขัดขวางภาคีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ให้อำหนดหรือบังคับใช้ข้อกำหนดให้ปฏิบัติใดๆ เป็นเงื่อนไขสำหรับกิจกรรมการลงทุนในพื้นที่ของตน เว้นแต่จะได้ระบุไว้เป็นอย่างอื่นในส่วนของ 1 ของภาคผนวก 6
2. ไม่มีสิ่งใดในบทนี้จะขัดขวางภาคีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ให้อำหนดหรือบังคับใช้ข้อกำหนดให้ปฏิบัติใดๆ เป็นเงื่อนไขสำหรับการให้หรือการให้อย่างต่อเนื่องซึ่งผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการลงทุนในพื้นที่ของตน เว้นแต่จะได้ระบุไว้เป็นอย่างอื่นในส่วนของ 1 ของภาคผนวก 6
3. ไม่มีสิ่งใดในบทนี้และภาคผนวก 6 ที่จะกระทบต่อสิทธิและพันธกรณีของคู่ภาคีภายใต้ความตกลงว่าด้วยมาตรการการลงทุนที่เกี่ยวกับการค้าในภาคผนวก 1 เอ ของความตกลง ดับบลิว ที โอ ตามที่อาจแก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ 98**ตารางข้อผูกพันเฉพาะ**

1. ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องระบุในตารางซึ่งข้อผูกพันเฉพาะที่ตนรับภายใต้วรรค 1 ของข้อ 93 และวรรค 1 และวรรค 2 ของข้อ 97
2. ในกรณีที่ใช้บังคับได้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสาขาที่มีข้อผูกพัน ตารางข้อผูกพันเฉพาะแต่ละตารางในส่วนของ 1 ของภาคผนวก 6 จะต้องระบุ
 - (เอ) เงื่อนไขและคุณสมบัติเกี่ยวกับการ प्रतिบัติเคียงคนชาติ และ
 - (บี) ข้อผูกพันใดๆ เกี่ยวกับข้อกำหนดให้ปฏิบัติ
3. ตารางข้อผูกพันเฉพาะจะผนวกกับความตกลงฉบับนี้เป็นส่วนของ 1 ของภาคผนวก 6

ข้อ 99**การปรับเปลี่ยนข้อผูกพัน**

การปรับเปลี่ยนหรือการเพิกถอนใดๆ ซึ่งข้อผูกพันเฉพาะภายใต้บทนี้จะต้องทำโดยเป็นไปตามข้อ 171 ในการเจรจาสำหรับการปรับเปลี่ยนหรือการเพิกถอนดังกล่าว คู่ภาคีจะต้องพยายามคงไว้ซึ่งระดับทั่วไปของข้อผูกพันที่เป็นประโยชน์ร่วมกัน ที่เป็นการอนุเคราะห์ต่อการลงทุนไม่ด้อยไปกว่าที่กำหนดไว้ในตารางข้อผูกพันเฉพาะของตนในภาคผนวก 6 ก่อนการเจรจาดังกล่าว

ข้อ 100**การ प्रतिบัติที่ได้อยู่แล้ว**

โดยเป็นไปตามกฎหมายและข้อบังคับของตน ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องคงไว้ซึ่งระดับของการ प्रतिบัติที่ได้ให้แล้วแก่ผู้ลงทุนของภาคีอีกฝ่ายและการลงทุนของผู้ลงทุนนั้น ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการลงทุน

ข้อ 101

ความโปร่งใส

1. ภาครัฐแต่ละฝ่ายจะต้องให้ความมั่นใจว่ากฎหมาย ข้อบังคับ วิธีปฏิบัติทางปกครอง และคำวินิจฉัยทางปกครองที่ใช้บังคับเป็นการทั่วไปในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องใดๆ ที่ครอบคลุมโดยบทนี้ ได้รับการจัดพิมพ์หรือเผยแพร่โดยวิธีอื่นในลักษณะที่จะทำให้บุคคลผู้มีส่วนได้เสียและภาคีอีกฝ่ายสามารถรู้ได้
2. เท่าที่จะเป็นไปได้ภายใต้กฎหมายและข้อบังคับภายใน ภาครัฐแต่ละฝ่ายจะต้อง
 - (เอ) จัดพิมพ์กฎหมาย ข้อบังคับ วิธีปฏิบัติทางปกครอง และคำวินิจฉัยทางปกครองใดๆ ดังกล่าวที่ใช้บังคับเป็นการทั่วไปที่ภาคนั้นนำมาใช้ และ
 - (บี) ให้โอกาสอย่างสมเหตุสมผลแก่บุคคลผู้มีส่วนได้เสียในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการดังกล่าว

ข้อ 102

การเวนคืนและการชดเชย

1. ภาครัฐทั้งสองฝ่ายจะต้องไม่เวนคืนหรือทำให้เป็นของรัฐ ซึ่งการลงทุนในพื้นที่ของต้นของผู้ลงทุนของภาคีอีกฝ่าย หรือใช้มาตรการใดๆ ที่เทียบเท่ากับการเวนคืนหรือการทำให้เป็นของรัฐ (ซึ่งต่อไปในบทนี้จะเรียกว่า “การเวนคืน”) ยกเว้น
 - (เอ) เพื่อความมุ่งประสงค์ทางสาธารณะ
 - (บี) อยู่บนพื้นฐานของการไม่เลือกปฏิบัติ
 - (ซี) เป็นไปตามกระบวนการโดยชอบตามกฎหมาย และ
 - (ดี) มีการชำระค่าชดเชยโดยพลัน เพียงพอ และมีประสิทธิภาพ
2. การชดเชยจะเทียบเท่ากับมูลค่าตลาดที่เป็นธรรมของการลงทุนที่ถูกเวนคืน ณ เวลาที่ได้ประกาศเรื่องการเวนคืนต่อสาธารณชน หรือเมื่อเกิดการเวนคืนขึ้น แล้วแต่ว่ากรณีใดเกิดขึ้นก่อน ทั้งนี้ มูลค่าตลาดที่เป็นธรรมจะต้องไม่สะท้อนการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าตลาดที่เกิดขึ้นเนื่องจากการเวนคืนเป็นที่รู้ของสาธารณชนก่อนหน้านั้น
3. ค่าชดเชยจะต้องชำระโดยไม่ล่าช้า และจะต้องให้โดยคิดรวมดอกเบี้ยในอัตราที่เหมาะสมตามกฎหมายและข้อบังคับของภาครัฐผู้ทำการเวนคืน ค่าชดเชยจะต้องสามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้อย่างมีประสิทธิภาพ และจะต้องโอนได้โดยเสรีในสกุลเงินตราที่ใช้ได้โดยเสรี และจะต้องสามารถเปลี่ยนได้โดยเสรีเป็นสกุลเงินตราของภาครัฐของผู้ลงทุนที่เกี่ยวข้องและสกุลเงินตราที่ใช้ได้โดยเสรี ตามอัตราแลกเปลี่ยนตลาด ณ วันที่มีการเวนคืน
4. ผู้ลงทุนที่ได้รับผลกระทบจากการเวนคืนจะมีสิทธิเข้าถึงศาลยุติธรรมหรือองค์คณะหรือหน่วยงานทางปกครองของภาครัฐผู้ทำการเวนคืนเพื่อขอให้มีการทบทวนโดยพลันซึ่งกรณีของผู้ลงทุนนั้นและจำนวนค่าชดเชยโดยเป็นไปตามหลักการที่ระบุไว้ในข้อนี้

ข้อ 103

ความคุ้มครองจากจลาจล

1. ภาครัฐแต่ละฝ่ายจะต้องให้การปฏิบัติเกี่ยวกับการชดใช้คืน การชดใช้ความเสียหาย การชดเชย หรือการเยียวยาอื่นใด ที่เป็นการอนุเคราะห์ไม่ต้องไปกว่าการปฏิบัติที่ให้แก่ผู้ลงทุนของตนหรือผู้ลงทุนของประเทศที่ไม่ใช่คู่ภาคี แก่ผู้ลงทุน

ของภาคีอีกฝ่ายที่ได้รับความสูญเสียหรือความเสียหายเกี่ยวกับการลงทุนของผู้ลงทุนนั้นในพื้นที่ของภาคีฝ่ายแรกอันเนื่องมาจากการสู้รบด้วยอาวุธหรือภาวะฉุกเฉิน ดังเช่น การปฏิวัติ กบฏ การก่อความวุ่นวายโดยพลเรือน หรือเหตุการณ์อื่นใดที่คล้ายคลึงกันในพื้นที่ของภาคีฝ่ายแรกนั้น

2. การชำระเงินใดๆ ตามวรรค 1 ข้างต้นจะต้องสามารถทำให้เป็นเงินสดได้อย่างมีประสิทธิภาพ แลกเปลี่ยนได้โดยเสรีและโอนได้โดยเสรีในสกุลเงินตราที่ใช้ได้โดยเสรี

ข้อ 104

การโอน

1. ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องให้ความมั่นใจว่า การโอนทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนของผู้ลงทุนของภาคีอีกฝ่ายในพื้นที่ของตนอาจทำได้โดยเสรีในสกุลเงินตราที่ใช้ได้โดยเสรี และโดยไม่ล่าช้า การโอนดังกล่าวจะรวมถึง

- (เอ) ทูชันต้นและจำนวนเงินเพิ่มเติมใดๆ เพื่อคงไว้หรือเพิ่มการลงทุน
- (บี) กำไร กำไรส่วนทุน เงินปันผล ค่าสิทธิ ดอกเบี้ย ค่าธรรมเนียม และรายได้ประจำอื่นๆ ที่เป็นผลจากการลงทุน
- (ซี) ผลกำไรที่เกิดจากการขายการลงทุนหรือการชำระบัญชีของการลงทุนทั้งหมดหรือบางส่วน
- (ดี) การชำระเงินภายใต้สัญญา รวมถึงการชำระคืนเงินกู้ที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน
- (อี) รายได้และค่าตอบแทนอื่นๆ ของบุคลากรจากภาคีอีกฝ่ายที่ทำงานเกี่ยวเนื่องกับการลงทุนในพื้นที่ของภาคีฝ่ายแรก
- (เอฟ) การชำระเงินตามข้อ 102 และข้อ 103 และ
- (จี) การชำระเงินที่เกิดจากการระงับข้อพิพาทภายใต้ข้อ 106

2. ภาคีทั้งสองฝ่ายจะต้องไม่ขัดขวางการโอนที่กล่าวถึงในวรรค 1 ข้างต้นไม่ให้ทำได้โดยไม่ล่าช้าในสกุลเงินตราที่ใช้ได้โดยเสรีที่อัตราแลกเปลี่ยนตลาด ณ วันที่มีการโอน

3. โดยไม่คำนึงถึงวรรค 1 และวรรค 2 ข้างต้น ภาคีอาจชะลอหรือขัดขวางการโอนตามที่กล่าวถึงในวรรค 1 ข้างต้นโดยการใช้อย่างกฎหมายของตนอย่างยุติธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และโดยสุจริต ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ

- (เอ) การล้มละลาย การมีหนี้สินล้มพันตัว หรือการให้ความคุ้มครองสิทธิของเจ้าหนี้
- (บี) การออก การค้า หรือการซื้อขายหลักทรัพย์
- (ซี) เรื่องทางอาญา หรือ
- (ดี) การให้ความมั่นใจว่ามีการปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำพิพากษาในกระบวนการพิจารณาเพื่อชี้ขาด

ข้อ 105

การสรรวมสิทธิ

1. หากภาคีหรือหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายของภาคีนั้นชำระเงินแก่ผู้ลงทุนใดๆ ของตนตามการชดเชยค่าเสียหาย การค้าประกัน หรือสัญญาประกันภัยที่เกิดจากหรือเกี่ยวกับการลงทุนของผู้ลงทุนนั้นในพื้นที่ของภาคีอีกฝ่าย ภาคีอีกฝ่ายจะต้อง

- (เอ) ยอมรับการโอนสิทธิหรือสิทธิเรียกร้องใดๆ ของผู้ลงทุนดังกล่าวซึ่งเป็นพื้นฐานของการชำระเงินดังกล่าวนั้น ให้ภาคีฝ่ายแรกหรือหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายของภาคีฝ่ายแรกนั้น และ
 - (บี) ยอมรับสิทธิของภาคีฝ่ายแรกหรือหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายของภาคีฝ่ายแรกนั้นเพื่อที่จะใช้สิทธิหรือสิทธิเรียกร้องใดๆ ในขอบเขตที่เท่าเทียมกับสิทธิหรือสิทธิเรียกร้องเดิมของผู้ลงทุนโดยอาศัยการสวรมสิทธิ
2. ข้อ 102 ข้อ 103 และข้อ 104 จะใช้บังคับโดยอนุโลมเกี่ยวกับการชำระเงินแก่ภาคีหรือหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายของภาคนั้นตามที่กล่าวถึงตอนแรกในวรรค 1 ข้างต้น โดยอาศัยการโอนสิทธิหรือสิทธิเรียกร้องดังกล่าว และการโอนการชำระเงินดังกล่าว

ข้อ 106

การระงับข้อพิพาทการลงทุนระหว่างภาคีและผู้ลงทุนของภาคีอีกฝ่าย

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทนี้ ข้อพิพาทการลงทุน ได้แก่ ข้อพิพาทระหว่างภาคีและผู้ลงทุนของภาคีอีกฝ่ายเกี่ยวกับการอ้างว่าผู้ลงทุนได้รับความสูญเสียหรือความเสียหายด้วยเหตุผลว่ามี หรือที่เกิดจาก การฝ่าฝืนพันธกรณีภายใต้บทนี้ที่กล่าวอ้างว่ามีโดยภาคีฝ่ายแรก
2. ในกรณีที่มีข้อพิพาทการลงทุน ข้อพิพาทการลงทุนดังกล่าวจะต้องระงับอย่างฉันทมิตรเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยผ่านการปรึกษาหารือกันระหว่างคู่พิพาทในข้อพิพาทการลงทุน
3. หากข้อพิพาทการลงทุนไม่สามารถระงับโดยผ่านการปรึกษาหารือดังกล่าวได้ภายใน 6 เดือนนับจากวันที่ผู้ลงทุนร้องขอการปรึกษาหารือเป็นลายลักษณ์อักษร และหากผู้ลงทุนที่เกี่ยวข้องยังไม่ได้ยื่นคำฟ้องข้อพิพาทการลงทุนเพื่อการแก้ไข ปัญหาต่อศาลยุติธรรมหรือองค์คณะทางปกครองภายใต้กฎหมายของภาคีที่เป็นคู่พิพาทในข้อพิพาทการลงทุน (ซึ่งต่อไปในข้อนี้จะเรียกว่า “ภาคีผู้พิพาท”) ผู้ลงทุนนั้นอาจยื่นข้อพิพาทการลงทุนต่อการประนอมข้อพิพาทหรือการอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้
 - (เอ) การประนอมข้อพิพาทหรือการอนุญาโตตุลาการตามบทบัญญัติของอนุสัญญาว่าด้วยการระงับข้อพิพาทเกี่ยวกับการลงทุนระหว่างรัฐและคนชาติของรัฐอื่น ที่ทำที่กรุงวอชิงตัน เมื่อวันที่ 18 มีนาคม ค.ศ.1965 ตามที่อาจแก้ไขเพิ่มเติม (ซึ่งต่อไปในข้อนี้จะเรียกว่า “อนุสัญญาอิกสิต”) โดยมีเงื่อนไขว่าภาคีทั้งสองฝ่ายเป็นภาคีของอนุสัญญาอิกสิต
 - (บี) การประนอมข้อพิพาทหรือการอนุญาโตตุลาการภายใต้กฎการอำนวยความสะดวกของศูนย์ระหว่างประเทศเพื่อการระงับข้อพิพาทการลงทุน ตามที่อาจแก้ไขเพิ่มเติม โดยมีเงื่อนไขว่าภาคีฝ่ายหนึ่งเป็นภาคีของอนุสัญญาอิกสิต หรือ
 - (ซี) การอนุญาโตตุลาการภายใต้กฎอนุญาโตตุลาการของคณะกรรมการแห่งสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งยอมรับโดยคณะกรรมการแห่งสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายการค้าระหว่างประเทศ เมื่อวันที่ 28 เมษายน ค.ศ.1976 ตามที่อาจแก้ไขเพิ่มเติม

ในส่วนที่เกี่ยวกับการอ้างสิทธิที่เฉพาะเจาะจง ให้ถือว่าการใช้สิทธิภายใต้วรรคนี้เพื่อยื่นข้อพิพาทการลงทุนต่อการอนุญาโตตุลาการเป็นการยกเลิกสิทธิยื่นฟ้องต่อกระบวนการระงับข้อพิพาทอื่นใดที่ระบุไว้ในวรรคนี้และกระบวนการพิจารณา

ต่อหน้าศาลยุติธรรมและองค์คณะทางปกครองภายใต้กฎหมายของภาคีผู้พิพาท เว้นแต่ว่ากระบวนการอนุญาโตตุลาการได้ยุติลงก่อนที่จะมีคำชี้ขาดสุดท้ายในสาระของคดี

4. กฎอนุญาโตตุลาการที่ใช้บังคับจะใช้กับการอนุญาโตตุลาการที่กล่าวถึงในข้อนี้ ยกเว้นเท่าที่มีการปรับเปลี่ยนโดยข้อนี้

5. ผู้ลงทุนที่เป็นคู่พิพาทในข้อพิพาทการลงทุนที่ตั้งใจจะยื่นข้อพิพาทการลงทุนตามอนุวรรค 3 (เอ) อนุวรรค 3 (บี) หรืออนุวรรค 3 (ซี) ข้างต้น (ซึ่งต่อไปในข้อนี้จะเรียกว่า “ผู้ลงทุนผู้พิพาท”) จะต้องส่งหนังสือบอกกล่าวเจตจำนงดังกล่าวไปยังภาคีผู้พิพาท อย่างน้อย 90 วันก่อนที่ยื่นคำฟ้อง หนังสือบอกกล่าวเจตจำนงจะต้องระบุ

(เอ) ชื่อและที่อยู่ของผู้ลงทุนผู้พิพาท

(บี) มาตรการเฉพาะของภาคีผู้พิพาทที่เป็นประเด็นพิพาท และสรุปสาระสำคัญของมูลฐานทางข้อเท็จจริงและทางกฎหมายของข้อพิพาทที่เพียงพอที่จะเสนอปัญหาอย่างชัดเจน รวมถึงบทบัญญัติของบทนี้ที่ถูกกล่าวอ้างว่าถูกฝ่าฝืน และ

(ซี) กระบวนการระงับข้อพิพาทตามที่ระบุไว้ในอนุวรรค 3 (เอ) อนุวรรค 3 (บี) หรืออนุวรรค 3 (ซี) ข้างต้น ซึ่งผู้ลงทุนผู้พิพาทประสงค์จะเลือกใช้

6. ภาคีแต่ละฝ่ายยินยอม ณ ที่นี้ ให้ยื่นข้อพิพาทการลงทุนต่อการระงับข้อพิพาทหรือการอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศตามที่กำหนดไว้ในข้อนี้ หากเวลาเกินกว่าสองปีได้ผ่านไปนับตั้งแต่วันที่ผู้ลงทุนผู้พิพาทได้รู้ หรือควรที่จะได้รู้แล้วแต่ว่ากรณีใดเกิดก่อน ว่าความสูญเสียหรือความเสียหายตามที่ตนได้กล่าวอ้างได้เกิดขึ้นแก่ผู้ลงทุนผู้พิพาท ความยินยอมข้างต้นจะไม่มีผล

7. วรรค 3 ข้างต้นจะไม่ขัดขวางไม่ให้ผู้ลงทุนผู้พิพาทเริ่มหรือดำเนินต่อไปซึ่งการกระทำที่ได้มาซึ่งการเยียวยาความเสียหายโดยคำสั่งห้ามระหว่างกาลที่ไม่เกี่ยวกับการชำระค่าเสียหายต่อหน้าศาลยุติธรรมหรือองค์คณะทางปกครองภายใต้กฎหมายของภาคีผู้พิพาท โดยมีเงื่อนไขว่าการกระทำนั้นนำขึ้นเพื่อความมุ่งประสงค์เดียวที่จะรักษาไว้ซึ่งสิทธิและผลประโยชน์ของผู้ลงทุนผู้พิพาทในระหว่างที่กระบวนการอนุญาโตตุลาการยังไม่สิ้นสุด

8. เว้นแต่ผู้ลงทุนผู้พิพาทและภาคีผู้พิพาท (ซึ่งต่อไปในข้อนี้จะเรียกว่า “คู่พิพาท”) จะตกลงเป็นอย่างอื่น คณะอนุญาโตตุลาการจะประกอบด้วยอนุญาโตตุลาการ 3 คน ได้แก่อนุญาโตตุลาการที่แต่งตั้งโดยคู่พิพาทแต่ละฝ่ายฝ่ายละหนึ่งคน และอนุญาโตตุลาการคนที่สามซึ่งจะต้องเป็นอนุญาโตตุลาการผู้เป็นประธานที่แต่งตั้งโดยการตกลงกันระหว่างคู่พิพาท หากผู้ลงทุนผู้พิพาทหรือภาคีผู้พิพาทไม่สามารถแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการได้ภายใน 75 วัน นับจากวันที่ได้มีการยื่นข้อพิพาทการลงทุนต่อการอนุญาโตตุลาการ เลขานุการแห่งศูนย์ระหว่างประเทศเพื่อการระงับข้อพิพาทการลงทุนจะแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการหนึ่งคนหรือมากกว่าเท่าที่ยังไม่มีการแต่งตั้งตามดุลพินิจของตน เมื่อมีการร้องขอจากคู่พิพาทฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง โดยอยู่ภายใต้บังคับของข้อกำหนดของวรรค 9 และวรรค 10 ข้างล่าง

9. เว้นแต่คู่พิพาทจะตกลงเป็นอย่างอื่น อนุญาโตตุลาการคนที่สามจะต้องไม่มีสัญชาติเดียวกับผู้ลงทุนผู้พิพาท หรือไม่เป็นคนชาติของภาคีผู้พิพาท หรือไม่มีถิ่นที่อยู่ประจำในพื้นที่ของภาคีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง หรือไม่ได้ถูกจ้างโดยภาคีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ณ เวลาที่ได้รับการแต่งตั้ง

10. คู่พิพาทแต่ละฝ่ายอาจจะบรรลุข้อตกลงไม่เกิน 3 สัปดาห์ซึ่งการแต่งตั้งให้เป็นอนุญาโตตุลาการไม่เป็นที่ยอมรับได้ของตน ในกรณีนี้ เลขานุการแห่งศูนย์ระหว่างประเทศเพื่อการระงับข้อพิพาทการลงทุนไม่อาจแต่งตั้งบุคคลใดที่มีสัญชาติที่ได้ระบุ โดยคู่พิพาทฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเป็นอนุญาโตตุลาการได้

11. การอนุญาโตตุลาการใดๆ ภายใต้ข้อนี้จะต้องจัดขึ้นในประเทศที่เป็นภาคีของอนุสัญญาว่าด้วยการยอมรับและการบังคับตามคำชี้ขาดอนุญาโตตุลาการต่างชาติ ที่ทำที่นครนิวยอร์ก เมื่อวันที่ 10 มิถุนายน ค.ศ. 1958 ตามที่อาจแก้ไขเพิ่มเติม

12. ในกรณีที่คณะอนุญาโตตุลาการมีคำชี้ขาดสุดท้ายให้คู่พิพาทฝ่ายหนึ่งแพ้ คณะอนุญาโตตุลาการอาจมีคำชี้ขาดดังต่อไปนี้ได้เท่านั้น ทั้งนี้ โดยแยกกันหรือรวมกันก็ได้

(เอ) การชำระค่าเสียหายเป็นเงินและดอกเบี้ยที่ใช้บังคับ และ

(บี) การชดเชยสินทรัพย์สิน ซึ่งในกรณีนี้คำชี้ขาดจะต้องกำหนดว่าภาคีผู้พิพาทอาจชำระค่าเสียหายเป็นเงินและดอกเบี้ยที่ใช้บังคับแทนการชดเชยสินได้

ทั้งนี้ อาจมีคำชี้ขาดเรื่องค่าใช้จ่าย ตามกฎอนุญาโตตุลาการที่ใช้บังคับได้เช่นกัน

13. คำชี้ขาดอนุญาโตตุลาการใดๆ ที่มีขึ้นตามข้อนี้จะเป็นที่สุดและผูกพันคู่พิพาท ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติของคำชี้ขาดใดๆ ดังกล่าวโดยไม่ล่าช้า และจะต้องกำหนดในพื้นที่ของตนให้มีการบังคับคำชี้ขาดโดยเป็นไปตามกฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้องของตน

14. ในการอนุญาโตตุลาการภายใต้ข้อนี้ ภาคีจะต้องไม่อ้างเป็นคำแก้ต่าง คำฟ้องแย้ง สิทธิหักล้าง หรืออื่นใด ว่าผู้ลงทุนผู้พิพาทได้รับหรือจะได้รับการชดเชยค่าเสียหายหรือการชดเชยอื่นสำหรับความเสียหายที่กล่าวอ้างทั้งหมดหรือบางส่วน

15. ข้อนี้จะไม่ใช่บังคับกับข้อพิพาทการลงทุน

(เอ) ที่เกิดจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น หรือข้อพิพาทการลงทุนที่ได้ระงับแล้ว ก่อนความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ

(บี) ในส่วนที่เกี่ยวกับพันธกรณีภายใต้ข้อ 97 และ

(ซี) ในส่วนที่เกี่ยวกับมาตรการที่นอกเหนือจากมาตรการที่เกี่ยวกับการจัดการ การดำเนินการ การปฏิบัติการ การคงไว้ การใช้ การได้รับประโยชน์ และการขายหรือการจำหน่ายจ่ายโอนอื่นๆ ซึ่งการลงทุน

ข้อ 107

พิธีการพิเศษ

โดยไม่คำนึงถึงข้อ 93 และข้อ 96 ภาคีแต่ละฝ่ายอาจกำหนดพิธีการพิเศษที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนของภาคีอีกฝ่ายในพื้นที่ของตน ดังเช่น การปฏิบัติตามข้อกำหนดเรื่องการจัดทะเบียน โดยมีเงื่อนไขว่าพิธีการพิเศษดังกล่าวไม่มีผลเสียต่อสาระของสิทธิภายใต้บทนี้

ข้อ 108
มาตรการปกป้องชั่วคราว

1. ภาคือนำมาใช้หรือคงไว้ซึ่งมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณีของตนภายใต้ข้อ 93 ที่เกี่ยวข้องกับธุรกรรมทุนข้ามชาติ และข้อ 104
 - (เอ) ในกรณีที่มีปัญหาเรื่องดุลการชำระเงินและปัญหาการเงินภายนอกอย่างรุนแรง หรือภัยที่อาจเกิดปัญหาดังกล่าว หรือ
 - (บี) ในกรณีที่ ในสภาวะการณ์ที่เป็นพิเศษ การเคลื่อนย้ายทุนทำให้ หรือเป็นภัยที่อาจทำให้เกิดวิกฤตทางเศรษฐกิจหรือทางการเงิน
2. มาตรการที่กล่าวถึงในวรรค 1 ข้างต้น
 - (เอ) จะต้องให้ความมั่นใจว่าภาคีอีกฝ่ายได้รับการปฏิบัติที่เป็นการอนุเคราะห์ที่เทียบเท่ากับประเทศที่ไม่ใช่คู่ภาคีใดๆ
 - (บี) จะต้องสอดคล้องกับขอบทของความตกลงของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ ตามที่อาจแก้ไขเพิ่มเติม
 - (ซี) จะต้องหลีกเลี่ยงความเสียหายที่ไม่จำเป็นต่อผลประโยชน์เชิงพาณิชย์ เศรษฐกิจ และทางการเงินของภาคีอีกฝ่าย
 - (ดี) จะต้องไม่เกินกว่าที่จำเป็นเพื่อแก้ไขสภาวะการณ์ที่ระบุไว้ในวรรค 1 ข้างต้น และ
 - (อี) จะต้องใช้เป็นการชั่วคราวและจะต้องค่อยๆ ยกเลิกแบบก้าวหน้าเป็นลำดับ เมื่อสถานการณ์ที่ระบุในวรรค 1 ข้างต้นดีขึ้น
3. ในการวินิจฉัยเหตุการณ์เพื่อใช้ข้อจำกัดดังกล่าว ภาคือนำมาใช้ลำดับความสำคัญที่มากกว่าแก่สาขาที่มีความจำเป็นมากกว่าในการพัฒนาทางเศรษฐกิจของตน อย่างไรก็ตาม มาตรการดังกล่าวจะต้องไม่นำมาใช้หรือคงไว้เพื่อความมุ่งประสงค์ในการปกป้องสาขาที่เฉพาะเจาะจง
4. มาตรการใดๆ ที่นำมาใช้หรือคงไว้ภายใต้วรรค 1 ข้างต้น หรือความเปลี่ยนแปลงใดๆ ในนั้น จะต้องแจ้งภาคีอีกฝ่ายให้รู้โดยพลัน
5. ภาคีที่ใช้มาตรการตามวรรค 1 ข้างต้น อาจเริ่มการปรึกษาหารือกับภาคีอีกฝ่ายโดยพลัน เมื่อได้รับการร้องขอจากภาคีอีกฝ่าย เพื่อที่จะทบทวนมาตรการที่นำมาใช้โดยภาคีฝ่ายแรก
6. ไม่มีสิ่งใดในบทนี้จะถือว่าเปลี่ยนแปลงสิทธิที่ได้รับและพันธกรณีที่ได้รับโดยภาคีในฐานะภาคีของขอบทของความตกลงของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ ตามที่อาจแก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ 109
มาตรการด้านดูแลความแข็งแกร่งและ

มาตรการเพื่อความมั่นใจในเสถียรภาพของเศรษฐกิจมหภาคหรืออัตราแลกเปลี่ยน

1. โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติอื่นใดของบทนี้ ภาคีจะไม่ถูกขัดขวางไม่ให้ใช้

(เอ) มาตรการเพื่อเหตุผลด้านดูแลความแข็งแกร่ง รวมถึงมาตรการเพื่อการให้ความคุ้มครองผู้ลงทุน ผู้ฝากเงิน ผู้ถือกรรมธรรม์ หรือบุคคลที่มีวิสาหกิจผู้ให้บริการการเงินทำหน้าที่ดูแลทรัพย์สินให้ หรือเพื่อให้ความมั่นใจว่ามีความมั่นคงและเสถียรภาพของระบบการเงิน หรือ

(บี) มาตรการเพื่อให้ความมั่นใจว่ามีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจมหภาคหรืออัตราแลกเปลี่ยน

หมายเหตุ มาตรการที่กล่าวถึงในอนุวรรค (บี) ข้างต้น รวมถึง มาตรการเกี่ยวกับนโยบายเงินตราหรือมาตรการเพื่อยับยั้งการเคลื่อนย้ายทุนเพื่อเก็งกำไร มาตรการดังกล่าวจะต้องไม่เกินกว่าเท่าที่จำเป็นสำหรับวัตถุประสงค์ในการให้ความมั่นใจว่ามีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจมหภาคหรืออัตราแลกเปลี่ยน มาตรการเพื่อให้ความมั่นใจว่ามีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจมหภาคหรืออัตราแลกเปลี่ยนไม่ครอบคลุมถึงมาตรการที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและให้ความคุ้มครองสาขาที่เฉพาะเจาะจง

2. ในกรณีที่มาตรการดังกล่าวไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติของบทนี้ มาตรการเหล่านั้นจะต้องไม่ใช่เป็นวิธีหลีกเลี่ยงข้อผูกพันหรือพันธกรณีของภาคีภายใต้บทนี้

ข้อ 110

มาตรการการจำกัดเก็บภาษีที่เป็นการเวนคืน

1. ข้อ 102 จะไม่ใช่บังคับกับมาตรการการจำกัดเก็บภาษีเท่าที่มาตรการการจำกัดเก็บภาษีนั้นเป็นการเวนคืนตามที่กำหนดไว้ในวรรค 1 ของข้อ 102

2. ในกรณีที่วรรค 1 ข้างต้นใช้บังคับ ข้อ 94 และข้อ 106 จะใช้บังคับเช่นกันในส่วนที่เกี่ยวข้องกับมาตรการการจำกัดเก็บภาษี

3. (เอ) ผู้ลงทุนไม่อาจอ้างข้อ 102 เป็นพื้นฐานสำหรับข้อพิพาทการลงทุนภายใต้ข้อ 106 ได้ ในกรณีที่มีการวินิจฉัยแล้วตามอนุวรรค (บี) ข้างล่างว่ามาตรการนั้นไม่ใช่การเวนคืน

(บี) ผู้ลงทุนที่ต้องการอ้างข้อ 102 ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับมาตรการการจำกัดเก็บภาษีจะต้องยื่นประเด็นนั้นถึงหน่วยงานผู้มีอำนาจของภาคีทั้งสองฝ่าย ณ เวลาที่ผู้ลงทุนมีการร้องขอเป็นลายลักษณ์อักษรภายใต้วรรค 5 ของข้อ 106 เพื่อวินิจฉัยว่ามาตรการดังกล่าวไม่เป็นการเวนคืนหรือไม่ หากหน่วยงานผู้มีอำนาจของภาคีทั้งสองฝ่ายไม่พิจารณาประเด็นดังกล่าว หรือได้พิจารณาแล้วแต่ไม่สามารถวินิจฉัยได้ว่ามาตรการดังกล่าวไม่เป็นการเวนคืนภายในระยะเวลา 180 วันของการส่งเรื่องดังกล่าว ผู้ลงทุนอาจยื่นคำฟ้องต่ออนุญาโตตุลาการภายใต้ข้อ 106

(ซี) เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุวรรค (บี) ข้างต้น คำว่า “หน่วยงานผู้มีอำนาจ” หมายถึง

(หนึ่ง) ในกรณีญี่ปุ่น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังหรือผู้แทนที่ได้รับมอบอำนาจ

(สอง) ในกรณีประเทศไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังหรือผู้แทนที่ได้รับมอบอำนาจ

ข้อ 111

มาตรการทางสิ่งแวดล้อม

ภาคีแต่ละฝ่ายยอมรับว่าเป็นการไม่เหมาะสมที่จะส่งเสริมการลงทุนโดยการผ่อนปรนมาตรการทางสิ่งแวดล้อมของตน เพื่อการนี้ ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องไม่ยกเว้นหรือผ่อนผันมาตรการทางสิ่งแวดล้อมดังกล่าวเพื่อเป็นการสนับสนุนกิจกรรมการลงทุนในพื้นที่ของตน

ข้อ 112

การปฏิเสธประโยชน์

1. ภาคีอาจปฏิเสธประโยชน์ของบทนี้แก่ผู้ลงทุนของภาคีอีกฝ่ายที่เป็นวิสาหกิจของภาคีอีกฝ่ายนั้นและแก่การลงทุนของผู้ลงทุนดังกล่าว ในกรณีที่ภาคีนั้นพิสูจน์ได้ว่าวิสาหกิจนั้นเป็นเจ้าของ หรือถูกควบคุม โดยบุคคลของประเทศที่ไม่ใช่คู่ภาคี และภาคีที่ปฏิเสธประโยชน์

- (เอ) ไม่มีความสัมพันธ์ทางการทูตกับประเทศที่ไม่ใช่คู่ภาคีนั้น หรือ
- (บี) รับเอามาใช้หรือคงไว้ซึ่งมาตรการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับประเทศที่ไม่ใช่คู่ภาคีนั้นที่ห้ามการทำธุรกรรมกับวิสาหกิจนั้น หรือที่จะถูกฝ่าฝืนหรือหลบเลี่ยงหากมีการให้ประโยชน์ภายใต้บทนี้แก่วิสาหกิจนั้นหรือการลงทุนของวิสาหกิจนั้น

2. ภาคีอาจปฏิเสธการให้ประโยชน์ของบทนี้แก่ผู้ลงทุนของภาคีอีกฝ่ายที่เป็นวิสาหกิจของภาคีอีกฝ่ายนั้นและแก่การลงทุนของผู้ลงทุนดังกล่าว ในกรณีที่ภาคีนั้นพิสูจน์ได้ว่าวิสาหกิจนั้นเป็นเจ้าของ หรือถูกควบคุม โดยบุคคลของประเทศที่ไม่ใช่คู่ภาคี และวิสาหกิจนั้นไม่มีการดำเนินการทางธุรกิจที่มีนัยสำคัญในพื้นที่ของภาคีอีกฝ่ายนั้น

ข้อ 113

คณะกรรมการว่าด้วยการลงทุน

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ของการปฏิบัติตามและการดำเนินการตามบทนี้อย่างมีประสิทธิภาพ ให้จัดตั้งคณะกรรมการว่าด้วยการลงทุน (ซึ่งต่อไปในข้อนี้จะเรียกว่า “คณะกรรมการ”) ตามข้อ 13
2. หน้าที่ของคณะกรรมการจะมีดังต่อไปนี้
 - (เอ) ทบทวนการปฏิบัติตามและการดำเนินการตามบทนี้
 - (บี) แลกเปลี่ยนข้อมูลในเรื่องใดๆ ที่เกี่ยวกับบทนี้
 - (ซี) หาหรือประเด็นใดๆ ที่เกี่ยวกับบทนี้ตามที่อาจจะตกลงกัน
 - (ดี) รายงานผลการพิจารณาและผลจากการหารือของคณะกรรมการต่อคณะกรรมการร่วม และ
 - (อี) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ที่อาจได้รับมอบหมายโดยคณะกรรมการร่วมตามข้อ 13

ข้อ 114

การทบทวน

คู่ภาคีจะต้องเข้าสู่การเจรจาภายใน 5 ปีหลังจากวันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับสำหรับการทบทวนทั่วไปของข้อผูกพันภายใต้ข้อ 93 และข้อ 97 ในสาขาที่ไม่ใช่บริการทั้งหมด และจะต้องเข้าสู่การเจรจาภายใน 6 ปีหลังจากวันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับสำหรับการทบทวนบทบัญญัติของวรรค 4 และวรรค 6 ของข้อ 90 และของข้อ 96